

เทคนิคการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการอ่าน

Techniques for improving reading skills in English

Phra Zone Hukvilardeth

ภราดร สุขพันธ์ Paradorn Sukhphan

วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Zonehvd42@gmail.com

บทคัดย่อ

เทคนิคการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการอ่านแบบร่วมมือจุดมุ่งหมาย เพื่อรู้เทคนิค วิธีการ หลักการ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อมีกระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย วิจารณ์ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และ เพื่อความก้าวหน้าด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของของผู้ที่สนใจที่อยากศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษนักศึกษา เพื่อเพิ่มโอกาสในการเรียน ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ด้วยกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณ์ วิจารณ์ มีวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพใน การอ่านครั้งนี้ ได้แก่ แบบฝึกทักษะ การอ่าน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

Abstract

Techniques for improving reading skills in English by collaborative reading To know techniques, methods, principles for developing English reading skills to have an analytical thinking process critical reading skills in English and for the advancement of English reading skills of those who are interested in learning about English students to increase your chances of learning English better with a critical thinking process There are methods to increase reading efficiency, namely, reading skills exercises, academic achievement, and to improve reading skills in English. Satisfaction was at the highest level

บทนำ

บทภาษาอังกฤษมีความสำคัญ และ จำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นภาษาสากลที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การประกอบอาชีพ การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และ ใช้เป็นสื่อกลางในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และ ผู้อื่นดีขึ้นได้เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาต่างประเทศ และวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครองมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีวิจารณญาณรวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และ กว้างขวางขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๑ก, หน้า 220) โดยจะเห็นได้จากการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้นโดยสถานศึกษาต้องจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน และ จัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ที่มีความลึกและความเข้มข้นหรือรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจ(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ข, หน้า 2)

เนื่องจากผู้ทำบทความเป็นหนึ่งในนิสิตผู้เรียนภาษาอังกฤษ จึงพบปัจจัยอีกประการของการศึกษาเรียนรู้ ซึ่งมีทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษในระดับน้อยที่สุดซึ่งสอดคล้องกับการสอนของอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชา เช่น วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเพื่อการสมัครงาน จากการศึกษาค้นคว้าทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นรายวิชาที่มีความสำคัญสาขาวิชา มีความมุ่งหวัง ในการเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ตามเป้าหมายตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรสาขาวิชาที่กำหนด คือ มีความมุ่งหวังและมีความต้องการให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณจำนวน 2 ด้าน ซึ่งได้แก่ 1. ด้านการแสดงออก เช่น พูด เขียน หรือ สื่อความหมายได้อย่างเข้าใจและมีความหมายชัดเจน สามารถกำหนดปัญหา และแสวงหาเหตุผลเปิดกว้างทางความคิด ไม่ด่วนตัดสินใจ เป็นต้น 2. ด้านความสามารถ เป็นผู้สามารถบอกได้ว่า สิ่งที่ต้องการตอบมีความถูกต้องชัดเจน โดยผ่านการวิเคราะห์ การให้เหตุผลการวินิจฉัยก่อนตัดสินใจและสามารถนำเสนอผสมผสานพฤติกรรมอื่นๆ ในการนำเสนอ ความคิดของตนเองด้วยวิธีพูดที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับ

ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่สำคัญมากสำหรับการพัฒนาการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นคือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งมีความ

จำเป็นที่ต้องมีการฝึกฝนและเตรียมความพร้อมในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทั้งสายสามัญและสายวิชาชีพ รวมถึงการแสวงหาความรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการส่งเสริมกระบวนการ วินิจฉัย พิจารณา และประเมินค่าในสิ่งที่อ่านเพื่อที่จะแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตสอดคล้องกับแนวคิด เอเมอร์สัน (2551) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงที่ต้องใช้สติปัญญาในการใคร่ครวญสิ่งที่อ่านอย่างพินิจพิจารณา อีกทั้งจิรวรรณ เพชรรัตน์และอัมพรทองใบ (2556) ได้กล่าวว่า ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาพิจารณาตอบคำถามสรุปสาระสำคัญ ตีความและประเมินค่าเรื่องราวที่อ่านอย่างดี การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพราะสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทั้งในการเรียน การดำเนินชีวิต ขณะนี้ปัจจุบันเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว นักเรียนต้องใช้วิจารณญาณในการไตร่ตรองตัดสินใจ ประเมินสารต่าง ๆ เหล่านั้นอย่างรวดเร็วและถูกต้อง เพื่อนำมาใช้ในการชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับแนวคิดของ จูทาธิป เปลาเล (2561) ได้กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านขั้นสูง ต้องอาศัยประสบการณ์ในการอ่าน อันประกอบด้วย การจับใจความ การคิดวิเคราะห์การตีความ และประเมินค่าเรื่องที่อ่าน ทักษะดังกล่าวจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นซึ่งจะนำมาสู่ประโยชน์สูงสุดต่อตนเองและสังคมในอนาคต รวมทั้งแนวคิดของณัฐวดี ธาตุดี (2561) ที่กล่าวว่าความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การที่ผู้อ่านสามารถบอกวัตถุประสงค์ของผู้เขียน แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากกัน เข้าใจเนื้อเรื่องสามารถตีความและสรุปเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล เปรียบเทียบวิเคราะห์และประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านได้

แนวคิดและทฤษฎีการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

เทคนิคการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

วรรณิโสประยูร กล่าวว่า การอ่านหมายถึงกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด และความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับสมุทธานันท์ (๒๕๔๒: ๑) ที่กล่าวว่า การอ่าน เปรียบเหมือนกับกระบวนการถอดรหัสบางอย่างตัวอักษรแต่ละตัวคือ

รหัสที่ได้ถูกจัดเรียงเรียงไว้อย่างมีระเบียบผู้อ่านจะต้องถอดรหัสเหล่านั้น (Decode) และนำ
เครื่องหมายสัญลักษณ์ไปสู่สมองซึ่งรหัสเหล่านั้นคือคำและนั่นเอง (นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธิ.๒๕๕๗)

เบญจนา นาครัตน์อธิบายว่า การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้นิทานพื้นบ้านไทย วิชาภาษาอังกฤษ (๒๒๑๑๐๒) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนจันทนบุรี
สุวรรณอนุสรณ์ พบว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้
นิทานพื้นบ้านไทยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .๐๕ อีกทั้งนักเรียนยังมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้นิทานพื้นบ้านไทย มีค่าเท่ากับ ๔.๗๗ หมายถึง นักเรียนมีความพึง
พอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (นางสาวกุลธิดา อวนศร.๒๕๖๒)

ทฤษฎีการอ่านเชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic Reading) การอ่านเป็นกระบวนการ ที่
ซับซ้อนมิได้หมายถึงการรู้จักตัวอักษรหรือคำเท่านั้นแต่เป็นการทำกิจกรรมหลายอย่างในขณะที่อ่าน
เช่นการค้นหาตัวอย่าง การคาดหมายคำตอบไว้ล่วงหน้าการเดาเรื่องการทดสอบว่า สิ่งที่ผู้อ่านคิด หรือ
เดาล่วงหน้าไว้ก่อนถูกต้องกับ เรื่องจริงหรือไม่ถ้าไม่ตรงตามการคาดหมายก็เปลี่ยนแนวความคิด ใหม่ซึ่ง
กระบวนการนี้จะดำเนินไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะอ่านเนื้อเรื่องนั้น ๆ จบ การอ่านตามแนวภาษาศาสตร์
เชิงจิตวิทยานั้น เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านต้องเป็นผู้กระทำและรู้จักเลือกสรร ตลอดเวลาผู้อ่านต้อง
ใช้ประสบการณ์เดิมความรู้ทางโลกความรู้ทางภาษามาช่วยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับ
ภาษา

จากความหมายทั้งหมดที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการ
ทางความคิดที่ซับซ้อนและมีการแปลความหมายจากรหัสตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มองเห็นทั้งนี้ต้อง
อาศัยความสามารถในการขยายความตลอดจนความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐานเดิม
เพื่อให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

การอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่าน มีความสำคัญและเป็นเรื่องจำเป็นขั้นพื้นฐานสำหรับมนุษย์ในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งต้อง
แข่งขันดิ้นรนเพื่อการอยู่รอดและพัฒนาตนเองในการดำเนินชีวิตให้ทัดเทียมผู้อื่นในสังคม'การอ่านจึง
เป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษา แสวงหา ค้นคว้าข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ได้ การอ่านจึงมีประโยชน์ใน

การพัฒนาตนให้เป็นผู้รอบรู้ ฉลาด เข้าใจตนเอง ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อมรอบตัวให้มากขึ้น และพร้อมที่จะก้าวไปให้ทันต่อความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของสังคม นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560, หน้า 97) ได้อธิบายว่า การอ่าน คือ การสื่อความรู้ ความรู้สึนึกคิด ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยผู้อ่านเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ประโยค ข้อความ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมาด้วยการสังเกตและพิจารณา ซึ่งมีความหมายตรงกับผู้อ่านเขียน โดยเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์และการตีความระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งจะเข้าใจมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความรู้เดิม และการทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความหมายของคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ตลอดจนความเข้าใจในเรื่องความสอดคล้องต่อเนื่องของประโยคแต่ละประโยค

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 (2556, หน้า 13-64) ได้อธิบายความหมายของการอ่านว่า “อ่าน” หมายถึง “ไปตามตัวหนังสือ ออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านใจ, ตีความเช่น อ่านรหัส อ่านลายแทง, คิด, นับ.(ไทยเดิม)

จากความหมายของการอ่านตามที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการในการถอดรหัสสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ประโยค ข้อความ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ออกมาเป็นความที่ตรงกันว่าผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง และสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอ่านก็คือผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

ความสำคัญของการอ่าน

บุญพามี (2542, หน้า 1-2) กล่าวว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านวัตถุ วิทยาการ และความคิด การอ่านช่วยให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหว และความก้าวหน้าได้ทันช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้ความคิด และวิจารณ์ญาณ ให้คนมีความงดงามทางวุฒิภาวะ วุฒิปัญญาและความสามารถมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้ไปในทางที่ดีงามด้วยตนเอง และทำประโยชน์ต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี การอ่านเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมประสานความรู้ความเข้าใจของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาให้ประจักษ์ความจริงอย่างเดียวกัน และสามารถประกอบกิจต่าง ๆ ร่วมกันได้อย่างดี

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพการศึกษา และเป็นหัวใจของการเรียน การสอน ช่วยให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าได้ทัน ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิด และวิจารณ์ญาณของผู้อ่าน

องค์ประกอบสำคัญของการอ่าน

กรมวิชาการ (2545, หน้า 89-90) ได้กล่าวว่า การอ่านจะได้ผลดีต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

๑. ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่าน ผู้ที่มีความรู้มากก็ย่อมอ่านหนังสือได้เข้าใจกว่าผู้ที่มีความรู้น้อย นอกจากนี้แล้ว ประสบการณ์ของผู้อ่านก็จะมีส่วนทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว

๒. ความรู้ทางด้านภาษา ผู้อ่านจะอ่านเรื่องเข้าใจและได้รับประโยชน์คุ้มค่าก็ควรจะเข้าใจใน เรื่องคำที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน คำบางคำมีความหมายหลายอย่าง ความหมายตรง ความหมายแฝงและ ความหมายเปรียบเทียบ คำใหม่ศัพท์บัญญัติ คำย่อต่าง ๆ

๓. วิธีการเขียนของผู้แต่ง ผู้อ่านควรรู้จักแบบการเขียนของผู้แต่ง ซึ่งแตกต่างกันตามยุคสมัย และความสามารถแต่ละบุคคล แบบการเขียนของแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน

๔. นิสัยรักการอ่าน

๕. รู้จักสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ การรู้จักลักษณะสิ่งพิมพ์แต่ละประเภทจะทำให้อ่านได้เร็ว ยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การอ่านจะได้ผลดีผู้อ่านจะต้องมีความรู้ทางเนื้อหา ความรู้ทางภาษา ความสามารถในการคิด ความสนใจ และต้องอาศัยประสบการณ์ของผู้อ่าน การศึกษาองค์ประกอบของความเข้าใจ ในการอ่านจึงเป็นเรื่องยาก เพราะความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในสมอง ไม่สามารถ กระทำได้โดยตรง แต่ต้องใช้วิธีการศึกษาโดยอ้อม เช่น การสังเกตพฤติกรรมในการอ่าน ตรวจสอบ ความถูกต้องในการตอบคำถามของผู้อ่าน แล้วจึงสรุปอ้างอิงไปยังองค์ประกอบที่คาดว่าจะส่งผลต่อ ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน หัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำหรือ อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่ประสบผลสำเร็จ คือสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่าน จากการศึกษาพบว่ามีการ ศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

ดัฟฟี และโรเลอร์ (Duffy & Roehler, 1993, p. 29) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการตีความหมายจากบทอ่านได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งสามารถทำความเข้าใจ

บทความความหมายนั้น การตีความจะอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมของผู้อ่านเป็นสำคัญหรือความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้อ่านนำประสบการณ์เดิมที่มีอยู่แล้วมาสัมผัสกับข้อเขียนที่อ่าน

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการทำความเข้าใจทั้งในระดับตัวอักษรและระดับความหมายโดยการตีความจะอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างเนื้อเรื่องที่อ่านบทความหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นหลัก จึงทำให้เกิดความรู้ใหม่ความเข้าใจเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความสามารถทางการอ่าน ทำให้การอ่านประสบความสำเร็จ อันเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการอ่าน และทำให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้อันเกิดจากความเข้าใจในการอ่านนั้นไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมได้

เทคนิคการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการอ่านแบบร่วมมือ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านแบบร่วมมือ

การอ่านแบบร่วมมือ (Collaborative strategic reading) (Klingner & Vaughn, 1999, pp. 738-747) เป็นวิธีสอนที่แบ่งจุดประสงค์หลักออกเป็น 2 ด้าน คือ จุดประสงค์ด้านวิชาการ (Academic purpose) หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการใช้กลวิธีการอ่าน เป็นเครื่องมือนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่านได้ และจุดประสงค์ต่อมาคือ จุดประสงค์ด้านสังคม (Social purpose) หมายถึง ผู้เรียนสามารถเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ให้ความร่วมมือเพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จทางการอ่านกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือพัฒนามาจากการรวมแนวคิดทางการสอนที่สำคัญ 1 แนวคิด คือ กลวิธีการอ่าน (Reading strategies) และการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. กลวิธีการอ่าน (Reading strategies)

กลวิธีการอ่านเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ อีกทั้งยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่าน Barnett (1988) กล่าวถึงความหมายของกลวิธีการอ่านว่า หมายถึง วิธีการที่ผู้อ่านใช้ในการตีความหมายจากบทอ่าน วิธีการเหล่านี้ผู้อ่านอาจใช้ทั้งโดยที่รู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ นอกจากนี้Marva (อ้างถึงใน จิตารัตน์ สมานพันธ์, 2540, หน้า 47) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า ผู้อ่านแต่ละคนจะมีรูปแบบการอ่านที่แตกต่างกัน กลวิธีที่ใช้ในการอ่านก็ต่างกันไปด้วยจากการศึกษาของ Housenfeld (1979) ได้กล่าวถึงกลวิธีต่าง ๆ ที่ผู้เรียนใช้ในการอ่านภาษาที่สอง ดังนี้

1. การจดจำความหมายของคำศัพท์
2. การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท
3. การเดาความหมายของบทอ่านจากประโยคที่อยู่ข้างหน้าหรือข้างหลัง
4. การจัดกลุ่มคำตามหน้าที่ทางไวยากรณ์
5. การประเมินผลการเดาของตนเอง
6. การทำนายเนื้อหาของบทอ่านจากเนื้อเรื่อง
7. การอ่านต่อไปแม้ว่าจะยังไม่เข้าใจ
8. การรู้ส่วนต่าง ๆ ของคำ เช่น อุปสรรค ปัจจัย เป็นต้น
9. การใช้ความรู้รอบตัวมาช่วยในการอ่าน
10. การวิเคราะห์คำที่ไม่ทราบความหมาย
11. การที่ผู้อ่านยังคงอ่านเพื่อหาคำอธิบายในช่วงต่อไป
12. การอ่านเพื่อหาความหมายโดยรวมของบทอ่าน
13. การพยายามที่จะหาความหมายของคำ
14. การใช้ภาพประกอบ
15. การใช้อิทธิพลศัพท์ที่อยู่ด้านข้างของบทอ่าน
16. การตรวจคำศัพท์ที่มีความหมายถูกต้อง
17. การอ่านต่อไปโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง
18. การใช้ตัวชี้แนะต่าง ๆ ในบริบท

โดยสรุปแล้วกลวิธีการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในบทอ่านได้เป็นอย่างดี ในการสอนกลวิธีการอ่านควรเป็นการสอนที่ใช้การอธิบายโดยตรง และมีการฝึกปฏิบัติจนสามารถที่จะนำไปปรับประยุกต์ใช้ในการอ่านบทอ่านได้อย่างหลากหลาย กลวิธีการอ่านที่สามารถนำมาใช้ในกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ ประกอบไปด้วยการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับบทอ่าน การคาดเดาบทอ่านล่วงหน้า การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท การสรุปใจความสำคัญ โดยใช้ภาษาของตนเอง การตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่าน และการทบทวน และสรุปเนื้อหาที่ได้เรียนรู้

องค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Johnson and Johnson (1993) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่ และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกร่วมกันประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกันทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้ว สมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนน เป็นรางวัล เป็นต้น

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face to face interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟังเป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้นจึงควรมีการแลกเปลี่ยน ให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็ โอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual accountability and personal responsibility) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจและพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and small group skills) ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหาครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในปี ค.ศ. 1991จอห์นสัน และจอห์นสัน ได้เพิ่มองค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือขึ้นอีก 1องค์ประกอบ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ' นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจ ใน

เป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผน ตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในอันที่จะช่วยให้การเรียนรู้แบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. เป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสดูแล แสดงความคิดเห็น และลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. เป็นการส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม
4. มีการร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูล วิเคราะห์และตัดสินใจ เลือก
5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน อีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

โดยสรุปแล้ว แนวคิดหลักของกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ คือการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้กลวิธีการอ่านที่ได้รับการฝึกฝนมาช่วยในการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน และเป็นการฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยที่ละความสามารถ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบในงานกลุ่มเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน และเรียนรู้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิลสัน และลูอิส (Wilson & Lewis, 1991, abstract) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจของ

นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงในแต่ละกลุ่มที่ไม่มี ความแตกต่างกัน ข้อค้นพบอีกอย่างคือผลสัมฤทธิ์ของ การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชายจากทั้งกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและกลุ่มที่ ไม่ได้เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่มีความแตกต่างกันแต่ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านเพื่อความ เข้าใจของนักเรียนหญิงจากทั้งกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและกลุ่มที่ไม่ได้เรียนรู้ด้วย วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ชาบาน (Shaaban, 2006, abstract) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเรียนรู้คำศัพท์ และ แรงจูงใจในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการเรียนรู้คำศัพท์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แต่แรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนใน กลุ่มทดลองสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สรุปได้ว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ เรียนรู้โดยการสอนตามคู่มือ นอกจากผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นแล้ว ผู้เรียนยังได้ทักษะทางสังคม เพิ่มขึ้นด้วย สามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น จึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะการทำงาน ร่วมกัน โดยการศึกษาเนื้อหา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจให้แก่กัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และกันร่วมมือกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มบรรลุผลสำเร็จมากกว่าเพื่อตนเอง จากสภาพบรรยายดังกล่าว ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคน สนใจและต้องการที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ มีสมาธิในการเรียน รู้จักยอมรับความคิดเห็น ของผู้อื่น เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ มากขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทำให้ เกิดความตระหนักในคุณค่าของตนเองและผู้อื่น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในกลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ มา ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 5 โรงเรียนตกรพรมวิทยาคารจังหวัดจันทบุรีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือครูควรเตรียมนักเรียนก่อนสอนเพราะในการ จัดการเรียนรู้ต้องใช้เวลามากควรมีการปรับและยืดหยุ่น ในแต่ละขั้นตอนการสอน
2. ควรฝึกการตั้งคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Wh-questions ให้กับนักเรียนเพื่อที่นักเรียนจะได้สรุป เนื้อที่ได้จากการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างรวดเร็ว

ข้อเสนอแนะในการทำรายงานต่อไปครั้งต่อไป

1. ผลจากการศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในด้านการแปล ความ การตีความ และด้านการขยายความพบว่ามีผลคะแนนด้านการขยายความต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ผู้วิจัยควรหารูปแบบการสอนอื่น ๆ มาพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นต่อไป

2. ผลจากการศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ พบว่า นักเรียนมี พฤติกรรมมีส่วนร่วมในการนำเสนอและอภิปราย ภายในกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ควรหารูปแบบกิจกรรมการทำงานร่วมกันอื่น ๆ มาพัฒนานักเรียนให้ มีความกล้าในด้านการนำเสนอและอภิปราย

References

- กรมวิชาการ. (2542). *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ
- สมุทร เชนะพานิช. (2545). *เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มนัสวี ดวงลอย.(2558) ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- วรารณ พรมอินทร.(2561) การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ Collaborative strategic reading
- ภัทรน นพคุณ.(2559) การวิจัยพัฒนาการอ่านภาษาไทยกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
- กมลวรรณ โคตรทอง. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ*